

[Kaj Hansen.]

ven. Det er først og fremmest en forbedring for folkepensionister i andelsboliger.

Og så skal jeg vende mig til det, der er det vigtigste overhovedet: selve ejerlejlighedsloven. Hvis dette lovforslag med disse ændringer bliver vedtaget her i løbet af ugen, er der jo nogle i dette land, der kan gnide sig godt i hænderne, og det er de ejendomsbesiddere, som på de gamle betingelser kan tjene 4 mia kr. uden at lave for fem flade øres gavn for dem. Det skal jo nok hjælpe på landets valutasituation! Man siger her i folketinget, at man skal føre en ansvarlig økonomisk politik. Er det en ansvarlig økonomisk politik at hente milliarder fra den gamle boligmasse, som der ingen produktion er for, men som går ud i forbruget ganske ufortjent til disse ejendomsbesiddere? Det er dog en fabelagtig kærlighed, man har fået til disse spekulanter her i folketinget.

Man kunne også prøve at sætte det i forbindelse med den stramme økonomiske politik, som man ellers hævder at ville føre. Men her i folketinget skal man nok ikke være for godtroende, så kan man hurtigt blive skuffet. Alligevel havde jeg en vis tro på, at når boligministeren lagde et forslag om ændring af ejerlejlighedsloven frem til fri forhandling, så skulle det være muligt at nå frem til en løsning, der sikrede, at der blev sat stop for den modbydelige spekulation i ejerlejligheder. Det kunne jo gøres ved at vedtage en lovgivning, der satte en stopper for udstykning af ejendomme i ejerlejligheder samt forbud mod salg af udstykkede, men ikke tidligere solgte lejligheder. Denne lov skulle ikke vare evigt, men derefter kunne der gennemføres en lovgivning, hvormed man satte et effektivt stop for spekulationsgevinster i jord og fast ejendom, og når dette var sket, kunne disse ejendomsbesiddere i virkeligheden ikke have nogen interesse i at fortsætte udstykningen af deres ejendomme.

Dernæst kunne man gennemføre en lovgivning, der gav lejerne forkøbsret i private udlejningsejendomme til vurderingspris uden tillæg, og så burde man selvfølgelig også give nogle fordelagtige lån til de andelsboligforeninger, som havde vedtægter, der sikrede, at andelshaverne ved overdragelse af lejligheder ikke kunne få penge med sig, som hidrørte fra de samfundsskabte værdier.

Det var en sådan lovgivning, regeringen og folketinget nu skulle gennemføre, men des-

værre ser det ud til, at det bliver til en hel masse lapperier på den bestående ejerlejlighedslov, at vi skaber en ny boligjungle, og at der ikke bliver sat stop for spekulanterne.

Men hvorfor ser det nu ud til at gå sådan? Og hvad blev der af de frie forhandlinger om ministerens forslag? I 6 uger har der været forhandlet om lovændringer, men hvordan var det? Ja, nok blev der forhandlet i boligudvalget, men sideløbende blev der ført separate forhandlinger mellem socialdemokratiet, venstre, de radikale og vel også med CD, de konservative og kristeligt folkeparti.

Selv om det på et tidligt tidspunkt fra min side blev gjort helt klart, at vi var parat til en positiv forhandling ud fra det grundlag, ministeren havde fremlagt, også med det perspektiv at lukke de huller, der måtte være, blev der ingen forhandlinger hverken med kommunisterne, med retsforbundet, med VS eller med socialistisk folkeparti. Ja, der blev ikke engang det, man i det parlamentariske sprog kalder en orientering hos partierne. Man gad faktisk ikke engang orientere sig hos disse fire partier om, hvordan stillingen ville være til ministerens forslag og eventuelle ændringer.

I stedet blev vi, da de lukkede forhandlinger var afsluttet, stillet over for et nyt forlig mellem socialdemokratiet, venstre og de radikale, og det er det jo ikke blevet bedre af, tværtimod, det er blevet adskilligt ringere.

Nu har vi jo utallige gange, ikke mindst på møder ude omkring i landet, hørt socialdemokratiet sige: vi ville så gerne have gennemført noget, der var bedre, men vi kunne ikke, for vi kunne ikke skabe flertal for det i folketinget. Nu går den ikke mere. Nu går det ikke, at hverken hr. Risgaard Knudsen eller hr. Kjeld Olesen begynder at rejse land og rige rundt og fortæller, at man ikke kunne få denne ejerlejlighedslov bedre end den, der nu måske bliver vedtaget, for det er jo løgn. Man kunne faktisk få én, der var adskilligt bedre.

Socialdemokratiet taler meget om ansvarlige partier. Har socialdemokratiet, som siger, det er et arbejderparti, handlet ansvarligt efter sin fremgang på 25 pct. ved valget? Man må spørge: hvad skal de ekstra mandater bruges til? Hvad er de blevet brugt til omkring denne lovgivning? De er simpelt hen blevet brugt til at fortsætte samarbejdet med venstre og andre borgerlige partier, på trods af at man med den fremgang, socialdemokratiet fik, sammen med